

Vtorek, četrtek in soboto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k,
„ pol leta 4 „ — „
„ četrt „ 2 „ 20 „

Po pošti:

za vse leto 10 g. — k
„ pol leta 5 „ — „
„ četrt „ 2 „ 60 „

Vredništvo in opravištvje je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

SLOVENSKI NAROD.

Oznani:

Za navadno trisopno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat,
5 „ „ „ 2krat,
4 „ „ „ 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisk je plačati kolek (štampelj) za 30 kr.

Složenost.

Od Savine 2. april. [Izv.dop.]

Kar smo želeli, k čemur smo dolgo prigovarjali, se je vendar enkrat zgodilo, — slovenski državni poslanci so zapustili državni zbor, in sicer vsled izstopa Poljakov. Pomagal je k temu g. poslanec Schindler s svojim gromovitim: Nein? Nemška večina je poljsko resolucijo odbila, ker jej tako ni — za Poljake. V Šindlerjevem „Nein!“ je ta zmisel: — Vi Poljaci pojdite, kamor hočete, ker ste nam tako na poti v zidanji — velike Nemčije. Vas nam ni treba, saj že celo soli ni več v Galiciji dobiti, tudi so nam že zapadnonski Poljaki kol v našem mesu. — Ali kaj bode sedaj? Jeli bode Bismark koj po veliki noči zopet komandoval: Hajd čez Krkonoše! v Dunaji nas z veseljem pričakujejo?! Mogoče, — ali neverjetno. G. Schindler se je malo v računu spodrezal. Ko bi imeli mladoletje 1871. bi gotovo Prusi že o velikinoči v Avstriji jedli potice, ali sedaj še mu je vse prezgodaj, premalo še je pripravljen; Friderik Wilhelm tudi ni še si djal cesarske krone na glavo. Poljaci bodete li sedaj Slovanje? Ako kedaj, je sedaj želeli, da se napolnite z idejami, ktere je leta 1849. razglasil Vaš slavni rojak J. K. v izvrstnem spisu: Die deutschen Hegemonen, Offenes Sendschreiben an Herrn Georg Gervinus. Ako se ne oklenete z vsemi močmi federalizma in avstrijske misli, in se ne pogodite s svojimi brati Rusini, — ste Vi tako dobro čez leto dni podložniki belega Carja, kakor bodo Čehi in Slovenci podložniki črnobelega; Vam, pa nam gre za kožo, zato za: „Avstrijo slovensko“ se poženite, ktera bode glavo razdruzgnola

od Vas z vso pravico sovražnemu „Avstriacizmu“ In kakošna naloga pade Slovincem? Najpoprej — složenost! zato upam, da tudi stranka, ktere glasilo je „Slovenski Narod“, in ktera je tudi iz prav zdravega mesa, ne pa samo papirnata, bode plašč pozabljivosti ogrnila čez — preteklost. Toda ne sodimo več delavnosti slovenskih državnih poslancev, pokažimo, da naše stranke ne vodi slepa strast, nego prava ljubezen do domovine, od kolovodjev dosedanje državnoborne slovenske stranke pa pričakujemo, ker so po dolgi skušnji prišli k spoznanju, da ne bodo doma tega pokvarili, kar so svojim izstopom iz državnega zbora dobrega storili. Skoro bodo se odpri deželni zbori, tukaj naj se glasneje povdarja slovenski program, nego lani, brez njega ne bodo Slovenci nikdar prikladni v federalistično organizovani Avstriji. Štajerskim slovenskim deželnim poslancem ne treba tega priporočevati, ker so že lani pogumno se poganjali za slovenski program; ali Nemci bodo začenjali z njimi se pogajati, dovolili Vam bodo za slovensko Štajersko poseben oddelek namestništva, utegnejo Vam dati tudi posebnega predsednika v Mariboru, samo da zelena Štajerska ostane cela. Kaj v takega ne privolite, od Nemcev nima Slovenec nič pričakovati, dasiravno bi v deželnem zboru štajerskem dobili konservativni krmilo v roke. Nemški konservativci, dasiravno obleče katoliško krinko, ostane zmirom: absolutist — nadvladalec čez Slovenca. —

Ako ne bodo Vaših tirnanj hoteli poslušati v nemškem jeziku, in če bi Vam g. poslanec Waser zopet grozil spodenjem, govorite slovenski, saj Vam nihče ne more braniti tega, Vaši volivci bodo Vas zastopili,

in tudi Vaši nemški deželozborni tovariši bodo za nektare dni zvedeli, kar ste govorili. Naj jim doni naš jezik okoli ušes; ako so na Dunaji poslušali Ljubiša srbski govorečega, bodo tudi mogli vas, nadlegujte jih tako dolgo, dokler Vam ne podpišejo „posa“ v Ljubljano. Mi sedaj dobimo novo ministerstvo, da to ne bode še federalistično, bode peštanski gospodje skrbeli. Beust bode poskuševal spravo, ali ne dajte se pregovoriti, ako kterege slovenskega poslanca ta čast zadene v Dunaj poklican biti. Obljubilo se Vam bode dosti, ako pred njega pokleknete in ga molite, ali ne verjemite mu nič, on ni mož, kteri bi imel zmožnost in resnično dobro voljo Avstrijo srečno in zadovoljno storiti. Iščimo pomoč edino v sebi in solidarnosti slovanski! Ne delajte za reakcijo, ktere se je tudi bati. Ako mi se otme-mo gospodarstvu nemškega liberalizma, bomo še v slovanskstvu našli dosti zdravih konservativnih življenj, kteri niso sovražni ustavnemu državnemu življenju in napredku. Reakcija bi bila grob slovenskega duha. Ker tudi narodnost ni mogoča brez politične svobode. Zato stari prijatelji! prestali ste dosti skušnjav, kar je um zagrešil, je popravilo domoljubno srce, od Mure do Soče bodo zopet v veljavi imena: Toman, Pintar, in tako dalje. Pozdrav Vam pošlje brat, kteri je bil dve leti Vaš nasprotnik. Prijeli ste od njega večkrat goreči poljube, — sedaj ga Vam zopet v duhu — pritisne na ustna.

Juste millieu.

Dopisi.

Iz Maribora [Izv. op.] (Za dača našim)

Listek.

Harambaša.

(Zgodovinsko-romantičen obraz. Česki spisal Pr. Chocholoušek, poslovenil Podgoričan.)

(Dalje.)

Krstić se je bil pogreznil v misli, nij torej čul poslednjih Marjankovih besed. „Kdor Turku veruje, se sitom zajemlje vodó,“ — poluglasno omeni sam sebi in jame odmajevati z glavo. „Dejal si, da je premišljala, kterege bi si odbrala, kaj ne, Marjanko?“ — nenadoma povpraša. „Hm, jaz ne poznam še tiste ljubezni, ne poznam njene moči,“ govori dalje po Marjankovej potrditvi, „jaz sem dosle gojil ljubezen le do roditeljev, do tebe, brate, in do svojih tovarišev, da, tudi ljubim svoje orožje in svobodno hajduško življenje, pamet pa mi trdi, da to, kar Fatimo veže ná-te, da to ni ljubezen, brate!“ —

Marjanko se stresne, stopi od svojega brata, a vendar-le je se svojim sokoljim, hajduškim očesom Krstić videl, kako je zarudel Marjanku obraz, kako mu je blisknilo oko.

„Drznež!“ — zahudi se Marjanko krepkoglasno. „Morebiti,“ — Krstić mirno govori dalje, nij ga brigala bratova razburjenost, „morda je res, da te Fatima ljubi po svojej moči, a živi v haremu; takej ženski ne ugaja svobodno življenje. Ko bi jej njenega divana blazinice ne bile ljubše, nego je po všeči jej tvoje naročje, Marjanko, že davno bi bila prišla za teboj na naše gore.“

Marjanko poobesi glavo, moral je priznati, da je bratovo mnenje resnično.

„Denes tedaj bode konec!“ — odloči, ali tresel se mu je glas, kakor da bi ga bilo strah tega naglega odloka; „bodi-si to ali to: ali se seboj odpeljem Fatimo, ali pa se vrnem sam,“ — šepne; „ali potlej nad grobom svoje ljubezni postavim spominek iz turških črepov!“ — divje zavpije, kakor bi bil že znal, da je rés prevarjen.

„Dobro takó,“ — potrdi Krstić in požuri svoje korake, kakor bi bil hotel odškoditi se, ker sta bila malo postala z bratom. Marjanko je šel za njim.

„Moram obléko nazaj dati Arbanašu,“ — Krstić oméni na svojem poti, a nij mu na mari, ali ga čuje ali ne Marjanko in dalje posluša, „nesem mu jo nazaj, da se ne bodo ustili: hajduk je pridržal obleko, ki mu je bila tako na hvalo. Hm, čegav je ta gréh, ker je moj hanžar bil urnejši, nego njegov; saj bi se jaz bil tudi zavalil v jamo tako lahko, kakor se je Arbanaš.“

Blizu Sarajevskih gradob se vstavita.

„Tu-le pojdeva narazno,“ — šepne Krstić, nagnil se je bil bratu na uho, „moram zvest biti svoje oblubi, ki sem se zavezal z njo, ko je Arbanaš bil puhtil v jamo. Bog blagoslôvi rakijo: brezi nje bi nas poguba bila pozobala denes. Tukaj se zopet snideva, Marjanko!“ — pové še in vbere pot na levo stran.

Marjanko strmi za bratom, ali ne vidi ga, kajti gosta tema je pred njim, a vendar bi človek sto korakov daleč bil mlad topol lahko ločil od mlade smreke. Čudovite misli so mu krožile po možganih; vpre oko v Sarajevo, a še le zdaj, kakor bi zopet bil obudil se v novo življenje, vskloni glavo in mestu ob gradbah,

tam pa tam razrušenih urno odide na desno stran, kder je trdnjavi na vznožji bil Fatiminega očeta konak in podupiral se na skalo. Vrt je sezal mestu prav do trdnjave, ki je turška lenost, kakor mnogotero drugodi — tudi tu razdirala jo. Marjanko skoči v jamo — nad polovico nasuto s kamenjem in se sipom, po razrušini čilo vskomara navzgor, preplazi gromado kamenja in po vrtu šine k omenjenemu konaku. A stopi préd-enj ženska, ki je se slehrnim genotjem pričala, da še le premišlja, kako čarodejno priroda se svojo močjo sadje mladí po vrtilih iz deviške prsi.

„Angelj moj!“ — poluglasno vsklikne Marjanko in oklene se mlade ženske okrog vratu.

„Mojih očij zvezda,“ — šepne, „že sem se bala, da te ne bodem videla več, faris (junak) moj!“

„Da, denes,“ — omeni — Marjanko, „denes sem se moral tepsti z bašinim ljudom, svoj ostri hanžar sem Drinopoljskim kupcem dal za tančico, zato da se bodeš ti imela s čem odičiti, da te popeljem na naše svobodne gore, ljubica moja!“

„Na vaše gore!“ — deva otožno povzame in stresne se, poobesi glavo in nje komolca odjenjata okrog njegovega vratu.

Marjanko otrpne; kakor oblak hitro beži pred hudim vremenom, tako naglo mu bolest predere srce, prešine mozeg; junak devico iz svojega naročja izpusti na mehko sedalo, kri vskipi v njem, vskloni glavo, podvpre se pod pazuo in stopi préd-njo. „Kaj meniš, Fatima,“ — spregovori z glasom, ki je bil bolesten in srdit — oboje ob enem, „kaj meniš, da je hajduk svobodne gore zapustil zató, da bi lenobo pasel po mehkih blazinah v „konaku“, dokler v blatu leži sv. križ, dokler

narodnim voditeljem). Prvi čin, od ogromne narodne večine slovenske že zdavna tirjan, se je izvršil; državni poslanci slovenski so iz državnega zbora izstopili. Mi se veselimo tega izstopa, prvega koraka, ki je našim poslancem do sedaj po sreči iztekel. Ali pogubljivo bi zopet bilo, pri tem edinem koraku ostati, in po fatalistično roke križem dejati ter čakati, kaj se bode naprej z nami zgodilo. Čakanja smo siti; treba je in zadnji, skrajni čas je, da se začne tudi kaj pozitivnega delati. Ako hoče izstop iz državnega zbora ploden biti ter sadu prinesiti, treba je prihodnjic v novoizbrani zbor z gotovim programom, to se pravi, z gotovimi tirjavami stopiti. Tak program pa se ne dá drugače osnovati, kakor po kakej slovenske konferenci ali posvetovanji. Deželni zbori nikakor ne mogó takega skupnega posvetovanja nadomestiti, ker nismo Slovenci v enem zboru združeni. Zató kličemo Vam posebno, državni poslanci, skličite veljavne narodne moze v tak posvet! Brez skupnega, pozitivnega na drobno določenega programa ostanemo Slovenci la-dija brez krmila, ovce brez varuha, ktere potem lahko vsakdo striže. Edinstni, tenko določeni program nam pa bode novo moč, novo čvrstost in novo upanje podelil. Zató pazite, narodnjaki, da svojega časa zopet ne prespimo. — Drugo, kar pa bode potrebno, ako hočemo v osodah Avstrije kaj veljati, je to, da se s Čehi in Poljaki v dogovore spustimo, ter z njimi enojno in enakomerno postopamo. Brez te alianse smo žrtvovani; kdor izmed Slovencev brez dogovorov in brez pomoči Čehov in Poljakov misli kaj doseči, tega pomilujemo; kajti brez alians kotámo sisifove kámenje. Mi Čehom pritrjujmo združenje Česke in Moravske ter Šlezke; tudi Poljakom zagotavljam celokupnost Gališke proti temu, da ona dva naroda „zedinjenje Slovencev“ podpirata. Drugim narodom pa, namreč Nemcem in Lahom podajemo prijazno in brezhimbno roko, da jih hočemo tudi mi pri pravičnem presnovanji Avstrijskega parlamentarizma in pomnoženji avstrijske moči po mogočnosti podpirati.

Iz Slov. Bistrice, 31. marca. [Izv. dop.] Denes se je g. dr. J. Vošnjak z dopisom na c. k. okr. glavarstvo v Mariboru odpovedal svoji sedanji službi kot okrajni zdravnik. Ker je ta služba le začasna in je svoj pomen le imela, dokler je še tukaj bila politiška oblastnija, ki pa je zdaj tudi za sl. bistriški okraj v Mariboru, menda vlada pri sedanji opravičeni shranljivi-

njegovi čestiteli ginó Turku in poturčencu v sužnosti? — Da, ko bi hajduk tudi hotel vdati se mohamedanske sužnosti, ne smel bi se; Mohamedan ima vajet zmérom pripravljen za hajduka, hajduk pak mora biti svoboden, mora biti božji meč, ki osveto kuri izdaj-nemu Brankovičevemu plemenu!*) — Kaj si tedaj me-nila, da ti morem dati, hči haremu? — trpko pov-praša. „A vendar, marsikaj bi lahko dal ti, več — nego bi utrpeli begi, več — nego bi ti mogel dati celó vezir!“ — ponosno pristavi.

Deva ga ne posluša več: nekamo drugam so se njé misli zamaknile z vso silo strastne duše. Srce jej kopni po zadostivosti; prsi se jej grude tako, kakor lahka valčka kipita drug poleg drugega jezeru na površji; črno oko mladenki plamice od samega hrepenenja, — od sladke nade; usta, poluodprta — kakor se cvetici čašica razsiplje o razpoku, ta kažó, kako se v mislih že ziblje razkošju in veseliam v naročji. Ali deva, Khosreva age hči, Turku, ne Bošnjaku, ne pozna razkošja drugačega, nego tako, kakoršno cvete po ha-remih: saltimbanke (ples) in drugače veselice; vrhi tega gojí željo, da bi bila prva kaduna (prva v ha-remu) množini suženj, a tudi, da bi čilega žrebca jez-darila po planih, — to jo miče, svoboda pak? — to je prazna beseda jej; ljubezen? — ljubezen je nasi-čenost; česa potrebuje še, da bi srečna bila? Njenih misli obzor ne seza čez ta njé ozki krog.

(Dalje prih.)

*) Branković je bil z Milošem Obihcem vred vojvoda v oso-dnej bitvi na Kosovem polji, zet cara Lazarja; izdal je domovino in svojo vero, in le vsled njegove izdaje je Tu-rek zmogel junaškega Srba.

vosti tukajšnemu doktorju zdravilstva ne bo več pode-lila letnih 300 gld. za opravila, katerih prav za prav zdaj ni nobenih.

Iz Ljutomera, 30. marca. [Izv. dop.] Komu ne bi srce veselja igralo, ko vidi kako se denes moze, polno zavedni in značajni zbirajo k volitvi okrajnega zastopa ljutomerskega. Došli so po blatnih in snežnih stezah iz vseh krajev, ter volili v najlepšem redu sle-deče gospode: Kukavec Ivan, načelnik; dr. Farkaš Ivan, načelnika namestnik; Haas Ferd., za veliko posestje; Zemlič Matija, po opravičenem glasu; Šonaja Vekoslav, za trge; Farkaš Ivan, za občine nad eželi; Mohorič Va-troslav, za občine na deželi.

Po volitvi smo imeli mali obed v naši čitalnici, in pri tej priliki so se vrstili mnogi navdušeni govori, povdarjaje, da naše slovensko ljudstvo razume samo-upravo ceniti in uvaževati. Da so nas naši nemšku-tarji do malega zapustili, nam dela malo skrbi; ravno zdaj hočemo pokazati, da bomo zmóžni svojo nalogo z lastnimi močmi dovršiti. Nagovori našega gosp. na-čelnika pak so nam tudi pot odkazali, po kateri imajo zastopniki hoditi, da pravi namen svojega delovanja dosežejo. Možem naše čitalnice pa moramo tu izreči svojo zahvalo in priznanje za njih neutrudljivo pomoč.

Iz Novocerkve. (Izv. dop.) Čem več ko nas Slovence pritiskajo na steno, tem bolje spoznamo našo dolžnost, ne opešati pri obrambi naše narodne pravice, se ne ogibati ne trudov ne stroškov, ako velja se iz-ogniti onemu prepadu, v kterega bi nas radi spravili naši neutrudljivi nasprotniki. Kaj namerava tista mala, skoro nevidna pešica nemških liberalcev med nami, je vsemu svetu jasno. Spoznavši, da slovenstvo se ne daje samo z maslom nemške kulture zatreti, so začeli verno pobožnost našega ljudstva spodkopavati, razdor med posvetnim in duhovnikom širiti, sebe pa hliniti, kakor da bi bog ve kaki prijatelji bili slovenskemu ljud-stvu. Ali vendar sovražniki slovenstva obračajo, prija-telji njegovi pa obrnejo. Že dolgo časa smo živo po-trebo čutili, za našo okolico kako društvo osnovati, koje bi nam bilo varstvo proti sleparijam, ktere se že več časa med ljudstvom vganjajo. Napravili smo tedaj 20. t. m. v hiši znanega rodoljuba Jamnika prvi shod domoljubnih mož, in sklenilo se je ustanoviti katoliško narodno politično društvo. Pri tem skodu, kateri je bil samo v zasebnih krogih razglašen, se je sešlo veliko število kmetov in duhovnikov cele daljne okolice. Obče spoštovani gospod grof Mensdorf, čegar uvodni govor je bil navdušeno sprejet, je izvoljen za predsednika in g. Jamnika za tajnika novega društva. Pravila društvena so se že v potrditev predložila. Na belo nedeljo imamo prvi javni veliki zbor. Da je naše društvo tudi zedi-njeno Slovenijo v svoj program vzelo, skoro ni treba posebej omeniti, to se že samo na sebi razumeva, vsaj smo kakor verni katoličani tudi zvesti Slovenci, in do-bro vemo, česa nam je najbolj treba. Zadnji čas je, da tudi narodnjaki v tem kraju začnejo delavni biti, dru-gač bi tuji in narodni odpadniki vso oblast do tega kraja v svoje roke dobili. — V pojasnilo tega naj služi sledeči dogodek pri volitvi volilnih mož za volitev okraj-nih zastopnikov. Naši srenjski očetje so se zbrali k tej volitvi in preudarjali, koga bi za volilca v Celje poslali, in glej! zviti leंबरški strojbar g. Križan, kateri se vedno med nemške izobražence prišteva, če ravno pri njem do zdaj kake posebne vednosti še nismo zapazili, je našim poštenim občinskim zastopnikom tako možgane razblodi, da so za volilca si odbrali, kaj mislite? — tistega po celem slovenskem razglašenega g. dra. Lan-gerja in njegovega brata. — Modrovanje našega viteza strojene kože je res bilo tako tehtno, da se mu naši modri očetje niso mogli vstaviti. Rekel je med drugim našim odbornikom: Glejte, kaj hočemo mi kmete pošiljati k volitvi, tam trosijo svoj denar, doma pa delo zamudijo, taka čast nima dobička za kmeta. Pošljimo raje take gospode, ki imajo čas in tudi konje, da se lahko v Celje peljejo. Volimo tedaj oba dva gospoda Langerja in Jamnika. Čudimo se, da je poslednji še vendar v milosti tega nemškutarja. Spoštljivo so mu odborniki prikimali, in volitev je bila gotova. — Takih volitev imamo še več v naših krajih, treba, bo tedaj vse take dogodbe po časnikih razglasiti, da bodo ob času

slovenski volilci vendar vedeli, kaka dolžnost jih veže in kam pridemo, ako se bo pri volitvah tako lahko-miselno in nečimerno ravnalo. Pred vsem je treba da vemo, kdo je z nami, in kdo proti nam. — Tolažimo se sicer, da ta dva volilca ne bosta okrajno volitev od-ločila, ali če bi tudi v drugih soseskah tako postopali, bi narodna in kmečka stranka še tistih beraških 10 se-dežev v okrajnem zastopu, kateri so jej po naši nemško-liberalni postavi odmerjeni, svojim nasprotnikom pre-pustiti mogla. — Volilni red za okrajni zastop je že sam na sebi tako čuden, kakor da bi ga bili nekđaj celjski grofi na starem gradu izduhtali, zdaj še pa to-liko zapeljivosti in lastne lenobe, potem že vendar no-bene vrednosti ne more imeti tak zastop za slovensko ljudstvo.

Iz goriške okolice, 28. marca. [Izv. dop.] Pri napravljanji postav se moze za to poklicani opirajo na svoje zvedenosti v praktičnem življenji, ali pa na lastna mnenja. Naš goriški deželni zbor je postavo 24. novembra 1868 oziroma 3. novembra 1864 o vzdrže-vanji in razvrstenji cest samo po svojem mnenji na-pravil, kar so pri izvrševanji od dne do dne bolj ka-že. —

V zmyslu tu omenjene postave je bil voljen že leta 1869, kakor za druge okraje tudi za okraj goriške okolice odbor 7 udov. Izročene so mu bile tiste ceste, ki so bile prej okrajne ceste imenovane in ktere je do tistega dne c. kr. okrajno glavarstvo in pred tem bivša okrajna gosposka oskrbovala. Prvo delo izvoljenega odbora je bilo v oskrbovanje prejete ceste pregledati; njih žalostni stan ni pa možati odbor vstrašil, marveč spodbudil ga je k marljivejši delavnosti. Napravil je na to prevdarek za leto 1869 ter naložil občinam nadavek od 7, 14, in 21% v primeri, kako ktera več ali manj koristi vživa od skladovnih cest. Čeravno, kakor se je naposled pokazalo, je bil ta nadavek kaplja vode žej-nemu, se je plačevalcem, ki so že od drugih dač močno stiskani, preobilen zdel. Nastopilo je tekoče leto in potrebalo je novega prevdarka. Po večdnevem trudu se odbor vendar zedinil in postavi naklado 13% na ves okraj, vrh tega pa naloži občinam, ki na skladov-nih cestah ležijo, še posebno naklado v naturi v pri-meri od 25 do 45%. — S takimi nakladami je mislil odbor ceste oskrbovati in jih tako v malo letih do do-brega popraviti, brez da bi naenkrat ubogo ljudstvo z prevelikimi nakladami zatrli. Nepričakovano dobi pa o začetku tega leta odbor zavkaz c. kr. okrajnega gla-varstva, neki del ceste v dolgosti 500 sežnjev v župa-niji Št. Peterski, ki je zelo v slaba, popraviti do do-brega v osmih dneh, sicer bo ono na odborove stroške to zvršiti dalo. V ta namen sklicane seje se je tudi c. kr. glavar sam udeležil, in unel se je bil prav živahen razgovor: Odbornik Doljak predlaga, naj se poprava omenjenega kosa ceste c. k. glavarstvu prepusti, in podpira svoj predlog, trdivši, da če je Dornberška cesta tako slaba, ni kriv sedanji odbor, ampak krivo je prej-šnje gospodarstvo bivše c. k. okrajne gosposke, ktera ni imela samo pravico zaukazati, da se ta cesta bolje oskrbuje, imela je marveč dolžnost, to izvršiti, ker se je ravno na tej cesti do lanskega leta celó mitnina po-birala in cesta je vendar popolnoma zanemarjena ostala. Naš gospod glavar, ki je občno kot poštenjak znan, bo gotova potem denar poiskal, ki se je na tej cesti toliko let pobiral, za kterega mi ne vemo, kam je prišel; on pa ga bo ložej našel in ž njim omenjeni kos ceste po-praviti dal, in ne iskal za to novih doklad. Temu pred-logu se odbornik gospod br. Tacco upira, rekši, da je odborova dolžnost ceste oskrbovati, da se mora ukazu ustreči na vsak način in da semora v ta namen denar vzeti, kjer ga je dobiti. Seja se je končala, brez da bi se bilo o Doljakovem predlogu glasovalo; odbor se je bil le toliko zedinil, da g. glavar pusti dela na ome-njenem kosu ceste po c. kr. inženirji preceniti in da ta preudarek odboru v prihodnji seji predloži. Odbor si je ravno tako odbornika Nanuta, zvedenega možaka zvolil, kteremu se je naročilo, da tisti kos ceste pre-gleda in odboru v prihodnji seji poročuje, kako najbolje, najhitreje bi se ta del ceste popravil.

O tem času pa je bila ravno odborova denarnica prazna in naprosil se je bil naš deželni odbor, naj bi

iz deželne denarnice izplačal tistih 1000 gld., ktere je deželni zbor odločil za druge cestne potrebe našega okraja. Deželni odbor pa koj zavrne to prošnjo.

V prihodnji seji, ktere se pa odbornik Doljak zaradi bolehnosti ni mogel udeležiti, poročuje Nanut, da je pregledal tisti kos ceste, o katerem govori glavarsveni ukaz in našel, da stroški za popraviljanje bi znašali od 600—800 gld., izvestje c. k. inženirja pa odloča v isti namen 9000 gold. Prevodarek Nanutov je bil zavržen, prevdarek c. kr. inženirja pa v znesku okoli 6000 gl. sprejet. Na podlagi načrta ali preudarka c. k. inženirja prosil se je deželni odbor podpore, in slavni deželni odbor, kateri ni pred odboru zaupal predplačati 1000 gold., je dovolil na načrt c. kr. inženirja celih 3000 gld. iz dež. denarnice, in tako dal cestnemu odboru popolno nezaupnico.

To je napotilo odbornika Nanuta se odborništvu odpovedati, temu je sledil tudi odbornik Doljak, kteremu se poleg slabotnega zdravja ni zdelo primerno ostati v odboru, kjer se začinja tako gospodariti, da se za podsuti kos ceste v dolgosti 500° potrosi 6000 goldinarjev. —

Za dodelanje omenjene ceste, ktera se je po dražbi za od višje 5500 gld. oddalo, naložila se je nekterim občinam vrh gorej naštetih doklad še posebna doklada 18% poleg podpore iz deželne denarnice. Kaj bodo občine, ki jih teže zadevajo, storile, kako plačevale, ker njih žepi so že od drugih strani popolnoma izpraznjeni.

Vidi se iz navedenega, da take doklade občinari ne morejo prenašati in pri volitvi mesto izstopivših dveh odbornikov dne 24. t. m., kjer se je bilo 40 županov in podžupanov zbralo, se ni skor drugzega šlišalo kot, kako bi se moglo tem dokladam v okom priti, ki bi utegnile s časoma še večji prihajati, in bili so enih misli, da ni druge poti, ko da se dotična postava prenaredi in sicer tako:

- 1) Da se vse ceste, bodi si naj okraj z okrajem ali občina z občino vežejo, izrečejo za občinske ceste.
- 2) Vsaka občina je dolžna ceste v svojem okrožji na lastne stroške vzdrževati.
- 3) Cestni odbor nadgleduje občinske ceste in pregleduje, ali občine svojo dolžnost spolnujejo, ter ima pravico, ko bi občina svojim dolžnostim ne zadostila, jej po potrebi doklade primerne nalagati in po trebnih dela v okrožji občine izvršiti dati.
- 4) Odbor ima tudi pravico za oskrbništvu in posebno važna dela, na cel okraj doklado naložiti in po okolnostih, tej ali oni občini za dela posebne važnosti podporo primerno odkazati.

Iz Dunaja, 3. aprila. [Izv. dop.] Izstop Poljakov in Slovencev iz državnega zbora je dal celemu položju v Avstriji drugo podobo. Na vseh krajéh vidimo med Nemci popolno zmešnjavo. Vsi časopisi so v tem edini, da more vlada in državni zbor le še malo časa hirati in da po tem naravne smrti umrje. Stara „Presse“ pravi, da ne ostane drugzega kakor razpoditi državni zbor in deželne zbore in novo zastopstvo voliti. „Wanderer“ vidi, da državna ladija pluje naravnost v federalizem. „Morgenpost“ imenuje nemške dozdanje ministre: „Benedek-e ustave.“ Celo vselej zvesta „N. fr. Pr.“ je nehala braniti državni zbor in ministerstvo; le tiho iz njenih predelov bobni onemoglo sovraštvo proti Slovanom in zdaj zlasti proti Poljakom, kterim cinično očita, da niso vredni nemškega pomilovanja in da jih je Rus premalo trl. Značajno je, kako ravno tisto nemško časopisje zdaj po ljudeh in napravah kamenje luča, ktere je pred dobrim letom v zvezde povzdigovalo. — O posameznostih izstopa izvedamo: V klubu federalistov se je za izstop posebno potegoval Petrinó in poslanec Lipold. Dr. Toman, ki je baje že prej za izstop bil, je bil do zadnjega bolán, pa v poslednji klubovi seji že nazoč. Poslanec Svetec je pač poprej bil za čakanje, na zadnje pa se izstopu ni ustavljal. Tržačane, goriškega Italijana Pajerja in oba Istrijana je baje pregovoril nek na Dunaji nazoč veljaven Tržačan dr. Hortis, da so izstopili. Črne ni bil za izstop in se je podpisal (kakor tudi „Wanderer“ poroča) še le ko je videl, da je njegov rojak Pajer že podpisan. Pismo oznanujoče iz-

stop Slovencev je sestavil Petrinó. Vsled posebnega klubovega sklepa je drugačno in ta korak drugače motiviran nego poljskih poslancev. Grof Beust je rekel državnemu poslancu, „naj bi bili vsaj še tako dolgo počakali, da bi se bile delegacije volile.“ Beustove delegacije so namreč vsled izstopa proč. Poslanci dežel volijo v delegacije izmed sebe. Kako bo zdaj Gušalovič za vso Galicijo sam izmed sebe volil? Kako za Istro, od koder nobenega ni? Klun, se bo menda imenoval sam za Kranjsko. Zarad Margheri-ja baje ni nemogoče, da bi tudi ne izstopil. Dalmatinec Ljubiša čaka samo še, da bi dalmatinska stvar na vrsto prišla, ker ima svoja razjasnila podati, potem tudi ide. Sicer pa je upati in se od vseh strani pričakuje, da bo celo ustavovernost v lesenjači cesar razpodil.

Politični razgled.

O avstrijskem državnem položju „cislajtanske“ polovice prinašamo obširnejše poročilo v dopisu iz Dunaja. Ministerstvo Hasner se baje hoče še držati. Hasner je šel v Pešto k cesarju. Rad bi baje dobil dovoljenje gališki in kranjski dež. zbor razpustiti. — Cesar ima zdaj v oblasti vozal razsekati, kterega je nemško-avstrijska oholost zmotala. — Iz Pešte se poroča, da vlada v viših krogih misel provizorično avtonomistično vlado sestaviti. Na čelu bi bil knez Karol Lobkovic, pod njim štirje deželni ministri in sicer: za Česko Taaffe, za Galicijo Potocki, za notranje Avstrijsko in Štajersko Rechbauer, za Ilirijo in Dalmacijo Kellersperg. Brž ko ne je to le prezgodnja kombinacija.

Poljski časniki vsi, celo Zemialkovskega organ, odobravajo izstop poljskih poslancev. V Lvovu je bilo zaradi tega mesto razsvitljeno.

Iz Pešte se „Osten-u“ piše, da vsled izstopa Poljakov, Slovencev itd. nameravajo tudi Rumuni in Srbi iz ogerskega državnega zbora izstopiti, ako se narodnostna postava po njih želji ne sprejme.

Severo-nemški državni zbor zelo hira, dasiravno je mlad. Večkrat ni še toliko poslancev v zbornici, da bi se moglo postavno sklepati. Pa Nemci so vse eno prvi politiki v Evropi in imajo vzrok po strani gledati „inferiore račen“.

Iz Rima se telegrafira, da časopis jezuitov „Civiltà Cattolica“ dokazuje, ka ni treba moraličnega soglasja na koncilu, da se ustanovi nov dogma, temuč da je treba samo proste večine.

Iz Pariza se poroča, da hoče Napoleon s posebnim plebiscitom (glasovanjem francoskega naroda) dati potrditi ustavne spremembe v senatu in postavodajnem zboru. Dozdaj je namreč izključivo le senat imel pravico ustavo spremeniti. Od slej bode to oblast delil z postavodajnim zborom in bode imel enako položje kakor angleška gosposka zbornica.

Španski kortesi so ministru del izrekli nezaupanje, ker je nameraval iz šol odpraviti veronauk.

Razne stvari.

* (Slovanski komité) v Moskvi namerava, kakor pišejo, prihodnje poletje sklicati drug slovanski shod, na kateri bodo povabljeni tudi Poljaki.

* (Brandstetterjev vpljiv na kantu). Te dni je bil g. Brandstetter v Mariboru sklical občni zbor zaradi naprave gasilnega društva. Dasiravno je bil predmet občne važnosti, udeležilo se ga je samo 8 ljudi — dokaz, da Mariborčani tudi o najkoristnejši stvari nočejo nič vedeti, če bi jo imeli sprejeti iz Seidl-Brandstetterjevih rok.

Národno gospodarstvo.

V Trstu, 2. aprila.

Privozilo se je v Trst po železnici od 1. januarja do 26. marca tekočega leta:

S Koroškega, žagane, skuret, remelnov, plohov itd. kosov	288.058
„ Štajerskega, „ „ „ „ „	132.801
„ Kranjskega, „ „ „ „ „	748.656

Skupaj kosov 1,169.515

Odvozilo se je s Trsta po parobrodih in brodovih na jadra od 1. januarja do 26. marca t. l.:

V Istro, Dalmacio, žaganc, remelnov, skuret itd. kosov	21.703
„ Grško „ „ „ „ „	225.965
„ Italijansko „ „ „ „ „	307.554
„ Egipt „ „ „ „ „	263.826
„ Tunis, Algir „ „ „ „ „	46.700
„ Turško „ „ „ „ „	34.401

Skupaj kosov 899.849

Opomba. Drobní les, to je žagance, skurete itd. se prodaja na laško miro, les debeli pa, to je bordonali, trami itd. na francosko miro, navadno je 5 percent skonte pri lesu. V novejšem času računajo nekteri tuji trgovci pri nas na francoske metre. Razmera med metrom in drugimi merami so sledeče:

1 meter — ima čevljev — Beneč. Pariških. Bečkih. Londonskih.	2,876; 3,076; 3,164; 3,281.
1 „ „ „ „ „	23,913. 29,174. 31,652. 35,300.

Dunajska borsa 4. aprila.

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	60 fl. 20 kr.
5% metalike z obresti v maji in nov. — „ — „	— „ — „
Enotni drž. dolg v srebru . . .	70 „ 20 „
1860 drž. posojilo . . .	96 „ 80 „
Akcije narod. banke . . .	769 „ — „
Kreditne akcije . . .	256 „ 60 „
London . . .	124 „ 25 „
Srebro . . .	121 „ 10 „
Cekini . . .	5 „ 85 „

Oznanilo.

Novi slovenski šaljivi list na Dunaji pride prvič na svetlo 24. dan aprila meseca tega leta. Izhajal bode na polovici pôle, od prilike na toliki velikosti, kolikoršno ima nemški šaljivi list „Figaro“, in to vselej 8. in 24. dan vsacega meseca, da se bode tako verstil z „Zvonom.“ List se bode imenoval „Pavliha“, po šaljivi narodni osobi, ki je vsacemu Slovencu znana. „Pavliha“ bode v politiki brez ozira na desno ali na levo pravi Slovan, kakor se umeje samo ob sebi, in poleg tega oster zabavljevec na polji slovstva in okusa sploh tudi v javnem narodnem življenji. Kar je pri nas v teh krogih neumnega, smešnega ali napačnega, nič se ne bode njegovemu biču zdélo sveto, bodi si osoba ali stvar. Napake je najpervo treba spoznati, še le potem se dadé poboljšati. „Pavliha“ si je v ta namen že pridobil ter izkušal bode pridobiti si še novih pomočnikov. Kakor zdaj vsi šaljivi listi, donášal bode tudi on satirične podobe, katere se na Dunaji laže boljše dobodo, nego v Ljubljani.

Céna mu bode za naročnino do konca avgusta letos 1 gld. a. vr., do konca decembra 2 gld. a. vr. — Ker izide v prvi polovici naročnine en list več nego v drugi hoče vredništvo v drugi polovici to nadoméstiti z dokladami k listu. — Naročnina se pošilja na Dunaj z naslovom: Fr. Levstik, Redakteur des slovenischen humoristischen Blattes „Pavliha.“ Wien, III., Ungargasse 39.

Slovenske novine se uljudno prosijo, da to oznanilo blagovolijo razglasiti po svojih listih.

Na Dunaji 1. aprila 1870.

Fr. Levstik, lastnik in urednik.

Poslano.

Slov. Narod od t. m. piše, da sem jaz v klubu (ki je bil 30. marca t. l.) energično govoril proti izstopu iz drž. zbora, in da sem se le sklepu večine udal. To ni res. Ne besedice nisem nasproti govoril, pa tudi ni bilo treba, ker o tem, ali izstopimo, ali ne, ni bilo ne debate ne sklepanja, ker je bilo to med nami že naprej dognano, da izstopimo, kedar koli bodo Poljaki. V klubu se je prášalo le za to, kakošnjo deklaracijo damo in ali skupaj s Poljaki ali posebej. In le, ker nam še ni bilo znano, kako storijo Poljaki, bilo je po mojem nasvetu sklenjeno, naj se končni sklep do drugzega jutra odloži, ko nam bo deklaracija Poljakov in njih namen popolnoma znan.

To prosim popraviti, da ne bodo spet neresnične pripovedi seme novim preprirom.

S poštovanjem

Svetic. I. r.

Poslano.

Zastop banke „Slavija“ sta prevzela za Radeče mesto umrlega Fr. Koželja, gospod Matej Kukec, za Laško gosp. Ivan Drobnič, kar naznanja Ivan Železnikar, inšpektor in organizator.

V založbi Zeschko & Till-ovi

v Ljubljani, na Velikem trgu h. št. 280,
je prišlo na svetlo, in se dobiva pod imenom:

Vsem slovanskim pevcem!

6 možkih zborov, zložil Anton Nedvéd, op. 8.

Zvezek I: „Moj dom“, (poleg česke pesmi: „Tam kde venči“ posl. S.) „Popotnik.“ (besede Strelceve).

II: „Domovina.“ (Besede A. Praprotnikove.)

„Pesem lovčeva.“ (Besede Marnove.)

III: „Zvezdi.“ (Besede Krekove.) „Slovenska dežela.“ (Besede Razlagove.)

Vsi zvezki imajo partituro in glase, in velja vsaki 60 kr. Tudi se dobivajo posamezni glasi na izbiro.

Ravno tu je prišla tudi na svetlo:

Maša v G. Za solo, 2 glasa in orgle, zložil Anton Nedvéd, op. 20. Cena za partituro in glase 1 gld. 50 kr.

8 cerkvenih spevov za sopran, alt, tenor in bas, zložil Anton Nedvéd, op. 10. Cena 90 kr.

8 Tantum ergo za sopran, alt, tenor in bas, zložil Anton Nedvéd, op. 11. Cena 40 kr.

Offertorium. (Benedic anima mea Domino.) Pro una voce cum organo aut physharmonica. Composuit Anton Nedvéd, op. 12. Pretium 40 kr.

(3) **Bone deus.** Pro una voce cum organo aut physharmonica Composuit Anton Nedvéd, op. 18. Pretium 30 kr.

Moj angelj varh ali zvestivodnik v nebeško domacijo. Spisal Anton Lésar, katehet c. k. više reake v Ljubljani. Veljajo vezane v usnji in s zlatim obrezkom 1 gld. 50 kr., v usnji brez zlatega obrezka 1 gld. 20 kr., v usnji in s zlatim obrezkom, z pozlačenim križcem in oklepom 2 gld. 10 kr.

Častitim prebivalcem

mariborskim in drugih mest, posebno pa kupčevalcem in obrtnikom temuljudno pod garancijo in diskrecijo priporočamo, da jim bomo oskrbovali njih dotične

(5) **inzerate**
v vse domače in tuje časnike.

Načelo: Pošteno in po ceni postreči!

Haasenstein & Vogler

na Dunaji, Neuer Markt 11.

Hamburg, Neuer Wall 50. Leipzig, Markt 17, Königshaus. Frankfurt a.M., Grosse Galusstrasse 1. Berlin, Leipzigerstrasse 46. Breslau, Ring 51. Basel, Steinenberg 29. Zürich, Marktgasse 11. St. Gallen, Obere Grabenstrasse 12. Genf, Place au Molard 2. Stuttgart, Kronprinzenstrasse 1 B. Köln a.R., Lobstrasse 32.

Zahvala in priporočilo.

Slivniški zvonik, katerega sem jaz postavil in pokrtil.

Čast mi je s tem svojo očitno zahvalo izreči za zaupanje, katero so mi dozdale skazavale mnoge srenje in velečastiti župniuradi, katero sem tudi znal ceniti in sem nove zvonike z ravno isto vestnostjo in požrtljivostjo izdelaval, kakor jih s bakrom, cinkom in kositarjem pokrival pa tudi stare prebarval.

Ob enem se priporočam slavnim srenjam in prečastitim župnim uradom in prosim, naj mi tudi v prihodnje svoje zaupanje darujejo.

Vsled mojih mnogoletnih skušenj in temeljitih znanosti, posebno pa vsled posebne ljubezni do takih stavbarskih del, kakor tudi zaradi prikladnih, za obodnavanje nakupljenih priprav mi je mogoče vsako delo hitro in po ceni izvršiti.

Moje prizadevanje bode zmerom zlasti tje merilo, da si s poštenostjo, dobrim in zanesljivim delom Vaše zaupanje zadobim še v večji meri.

F. Kašperič,

špenglar v Mariboru.

(2)

Edina zaloga najnovejših znajdeb.

(2) **Svarilo.** Po meni v kupčijo spravljena „Pasta Pompadour“, ki je kot izvrstna skokoma našla obče priznanje, nekoliko časa neke firme ponarejajo, naj torej p. n. občinstvo zvê, da se edino prava izvrstna obrazna pasta dobiva le pri podpisanih. Ona hitro vse odpravi spuščaje na obrazu, sajavece, pege, šinje, sploh ohranjuje, olepuje in mladi obraz. Piskere po gl. 1.50.

Vse je mogoče. Kdo bi bil prej vrjel, da se bo znašlo, kako oko varovati pri vtikanji niti v iglo; s prostim prav umnim orodjem se je posrečilo, da more slabo oko tudi v mraku v najtenjšo iglo lahko vdeti nit, in velja ta strojček s podukom le 25 kr.

Zobje ne bolé več. Vsak zobobol izvirajoč iz reume ali prehlada se mahoma ozdravi z novimi berlinskimi zobnimi kapljami. Poročstvo tako gotovo, da se vrne denar, ko bi kaplje ne pomagale. 1 flaçon s podukom 80 kr.

Politur-Pasta. Neprecenljiv domač pomoček, s katerim vsako lahko zastarelo ali oslepele pohištvo itd. prelep politira. Škatljica s podukom za celo garnituro 80 kr.

Snažilna krogla za srebro (putz-kugel), izvrsten pomoček ponoviti in osnažiti oslepele kovinske predmete. Nepogrešljivo za zlatarje in srebrarje, po 5 kr.

Regulator za vse ure je regulirana solnčna ura s komposom, vsacemu priporočljiva, ker se po njej gotovo vsaka mehanična ura dá vrediti; fino po 25 kr.

Štupa za pranje. S to štupo si prihraniš čas, delo in denar, zlasti pa se perilo bolj varuje, kakor sicer. Funtni paket po 22 kr.

Amerikanske patentirane zavarovalne ključavnice, izvrstno delane, proti vsacemu lomastu, manje po 30, 40, 50 kr., večje po 70, 90 kr. 1 gl., velike z 2 ključama po 1 gl.; k popotnim torbam po 25, 40—50 kr.

Praktični so ostrižki za hlače, ki pri slabem vremenu hlače branijo omadeževanja, par po 10 kr.

Angleške škarje iz najboljšega jekla, različne vrste različno po 20, 25, 30, 35—45 kr., verižica 10 kr.

Prav koristne so nove mašinske olovke, brez sitnega ostrenja, tudi se špice ne lomijo: v les vdane po 10 kr., v kost po 15 kr., s peresnim ročnikom in nožem 90 kr.; potrebna tekočina za 3 mesece 10 kr. Kos union-radingumi za svinec in tinto 5 kr.

Nog ne premakati je vsacemu svetovati. S pomočjo izvrstne Metzgerjeve apreture za usnje, ki dela usnje mehko in nepremakljivo, tako da se tudi še dolgo nošeni črevlji ne premočijo, najbolje se doseže ta namen. 1 flaçon po 60 kr.

Najnovejša Ligroine-žepno netilo, najrabljeve te vrste, tudi za nekadivce priporočljivo; v nežni mali obliki navadne netilnice je zvezano z lampo, ki ima za 1 uro netila, da je pri čestih prilikah luč hitro pri rokah. Cena zato tako nizka, da se bolj razširijo. Po 50 kr.

Perzijsko barvilo za lase, s katerim se mahoma sivi lasje ali rujavo ali črno pobarvajo; ob enem ohranjuje naravno čvrstost. Ono je iz zelišč in vse neškodljivo. Karton s podukom 2 goldinarja.

Ceno vseh svojih stvari naznanjam brezplačno in pošljam zapisnik na dom.

Ob enem prebivalce na deželi opominjam na moj komisijski oddelek, ki je edina kupčija te vrste, kjer se najmanjše in največje, naj bo ktere kupčije koli, hitro in po ceni oskrbi, torej se priporoča obilnim naročilom.

Prva avstrijska komisijska kupčija **A. Friedmana na Dunaji,** Praterstrasse 26.

Najnovejša štupa za rjó, garantirana. Z njo se odpravijo vse rjavine s platna, svile in drugih tkanin, tudi z jekla in železa.

Proti tatvini varuje angleška tinta za zaznamovanje, ktere porabljene ni več spraviti s perila in vedno ostane frišna. Priporočati jo je gotovo vsaki gospodinjji. 1 flaçon velja le 20 kr.

Obroči za kurja očesa iz angorske volne, 12 za 25 kr.

Angleški lak za usnje, kateri dela usnje mehko in ga lakira ko zrcalo; mal flaçon 25, velik 45 kr.

Tekoč lim. Nepogrešljiv v vsaki hiši, ker si lahko vsak sam oskrbi v vsakem gospodarstvu pripetijoče se popravke; ta lim se drži leta in leta in se mrzel rabi. Velik flaçon po 25 kr.

Nedišeče, nepremočljive posteljne vloge, braneče proti premakanji pri otrocih, bolnikih in otročnicah; po 90 kr., gl.: 1, 20, 150, 170.

C. k. privil. saponinsk masten éter v kratkih trenutkih odpravi vsakojake madeže iz vsake obleke in tkanine brez izjeme. Ta novi izdelek v svojem učinku prekosi vse enake fabrikate, ker nobene barve ne oškoduje, se mahoma posuši in ne diši. Priporočljiv tudi za čiščenje rokavic. Flaçon s podukom 40 kr.

Univerzalna snažilna štupa (putzpulver), s katerim se dá vsaka kovina, zlato, srebro, brons, pakfon, jeklo, bakro itd. očistiti in polirati.

Štupa proti potečim se nogam odpravi sitni pót na nogah in iz njega izvirajočo smrajo; tudi obutalo konservira. Škatljica s podukom za 3 mesece dovolj po 50 kr.

Pariški universalni kit nerazrušljivo in hitro zveže ne le steklo, porcelan, kamen, morsko peno, les itd., ampak tudi različno združuje: n. pr.: les s kovino, porcelan s steklom itd., tako da je kakor en kos. Paket tega vsaki hiši potrebnega blaga le 10 kr. Tak kit tekoč prav dober, flaçon 80 kr.

Pečatne marke za pisma, ki so zaradi ročnosti, cene in gotove zaporice boljše kakor oblati ali vosek, najlepše, z vsako firmo, grbom, imenom ali monogramom. 500 mark po gl.: 1.30, 1000 mark 1 gl. 60 kr.

Regulator-peresa popravljiva za vsako roko in vsak papir, tako da je z istim peresom mogoče najtenjše kaligrafične, pa tudi najdebelejše črte pisati. 12 peres 24 kr.

Prave angleške britve z dvema nožema po 20, 30, 40 kr.; s 3 noži po 50, 60 kr.; najfinije s 3 noži po 60, 70, 90 kr., 1 gl.; s 4 noži 80 kr., gl. 1, 1.20.

Najvišje patentirana mišnica za miši, podgane, krte in skričke. Prodaja se z garancijo velika kositarjeva posoda po 1 gld.

Najbolje zdravilo ohraniti si frišne lase in bele ali sive počrniti je orehovo olje; vsi kemični preparati so škodljivi. Učastujem se naznanjati, da imam bogato zalogo nepokvarjenega orehovega olja.

Velika sreča na ponudbo.

Izvirne državne srečke s premiji (original-staats-premien-loose) se smejo povsod kupovati in igrati.

„Božji blagoslov pri Cohn-u!“

Najnovejše, zopet izdatno z dobitki pomnoženo izžrebanje kapitalij nad

4 milijone.

Izžrebanje garantuje in izvršuje sama državna vlada. (6)

Srečkanje se začne 20 t. m.

**Le 4 goldinarje avst. vr. ali
2 goldinarja avst. vr. ali
1 goldinar avst. vr.**

velja od države garantirana prava izvirna srčka (ne prepovedane promesa) in sem od države pooblaščen te prave izvirne državne srečke za frankovano poslan denar razpošiljati tudi v najdaljše kraje.

Potegnili se bodo samo dobitki.

Glavni dobitki znašajo 250.000, 200.000, 190.000, 180.000, 170.000, 165.000, 162.000, 160.000, 155.000, 150.000, 100.000, 50.000, 40.000, 30.000, 25.000, 2krat po 20.000, 3krat po 15.000, 4krat po 12.000, 5krat po 10.000, 5krat po 8000, 7krat po 6000, 21krat po 5000, 4krat po 4000, 36krat po 3000, 126krat po 2000, 6krat po 1500, 5krat po 1200, 206krat po 1000, 256krat po 500, 350krat po 200, 17.850krat po 110, 100, 50, 30.

Nobena srečka ne dobi manj kakor vrednost 2 tolarjev.

Uradni zapisnik izžrebanih srečk in dobljeni denarji

se razpošiljajo pod državno garancijo takoj po izžrebanji na vsacega udeleženca zanezljivo in tajno.

Moja kupčija je kakor znano najstarejša in najzrečnejša, ker sem že mnogim udeležencem v teh krajih izplačal najvišje glavne dobitke 300.000, 225.000, 150.000, 125.000 večkrat 100.000, nedavno veliko srečko in pred kratkim 28. preteklega meseca že zopet najvišji glavni dobiček na Dunaji.

Las. Sam. Cohn v Hamburgu.

glavni komptoir, bankina in menjiška kupčija.

Epileptični krč (božjast)

pismeno zdravi specialni zdravnik za božjast doktor **O. Killisch v Berlinu,** zdaj: Louisenstrasse 45. — Odzdravil jih je že nad sto.

(8)